

برای اولین بار در سینمای ایران، بدون این که بحث جن خوب و بد مطرح شود، بحث حلول جن در جسم کسی را توضیح می‌دهد و مهم‌تر از همه مخاطب را می‌ترساند که این خوب است در حالی که فیلم، رئال است.

نظر عوامل

ارسلان امیری (کارگردان): روزی پدرم برای من خاطره‌ای را تعریف می‌کرد از جدش که جنی را تسخیر کرده و آن را به خدمت گرفته بود. شیوه روایت پدرم برای من جذاب شد و تصمیم گرفتم فیلمی با این محتوا بسازم... ما در این فیلم وارد مبحث درام شدید و کاری به مباحث مذهبی این ماجرا نداریم. هدف ما نقد خرافه و به تصویر کشیدن سوءاستفاده از این قبیل مسائل است. من فیلمی راجع به «جن» نساختم و هیچ‌گاه جرئت نمی‌کنم وارد چنین موضوعاتی شوم. قصه جن تنها دست‌مایه‌ای بود که ما به موضوع «باور» پردازیم... این اثر تنها نمادین است و ربطی به مردم ندارد.

عباس عباسی (طراح گریم): این فیلم جزو سخت‌ترین کارهایی است که من در دوران کاری‌ام انجام دادم. ما گروهی شش نفری بودیم و جدا از بازیگران اصلی که چالش‌های خود را می‌طلبیدند و روزانه روی ۵۰ نفر گریم سنگین انجام می‌شد، برای اهالی روستا هم فکر کردیم. حتی برای تک‌تک هنروران نیز طراحی انجام دادیم. (منبع: خبر آنلاین).

نظر شخصی

«زالاوا» نشان می‌دهد خرافه می‌تواند چه بلایی بر سر جامعه بیاورد. اعتقاد به موجودی دهشتناک مردم زالاوا را دچار تباهی کرده است. یک استوار جوان تنها کسی است که در برابر باورهای خرافی مردم منطقه می‌ایستد. جایی که ترس، توهم می‌آفریند. فیلم ارسلان امیری، متوسط عمل می‌کند. «زالاوا» نه آن قدر فیلم خوش ساخت و محکمی است که بتوان تمام‌قد از آن دفاع کرد و نه فیلم بدی است که آن را همه‌جانبه مورد انتقاد قرار دهیم. فیلم اتمسفر قابل قبولی دارد. جغرافیای دهکده ساخته می‌شود اما آدم‌ها خیر. مردم که اصول داستان اثر هستند در حاشیه هستند. بزرگ‌ترین ضعف «زالاوا» فیلمنامه است؛ سناریوی کم‌مایه‌ای که به کلیت فیلم ضربه می‌زند. فیلم حاضر حرف اساسی دارد و به جنگ خرافه‌ها می‌رود اما ای کاش شخصیت‌ها عمیق‌تر بودند و داستان پیچیده‌تر بود. در هر حال اگر برای تماشای فیلمی در ژانر وحشت به سینما می‌روید، نومیذ خواهید شد، چرا که فیلم ابتدا ترسناک نیست ولی فیلمی است که باورهای خرافی را به چالش می‌کشد؛ جایی که مردم به وجود جن در یک شیشه آزمایش باور دارند.»

چهره شاخص

محمد رسولی (فیلمبردار). فیلم دوربین بسیار خوبی دارد.

جن در شیشه مریا زالاوا (ارسلان امیری)

بلورین بود.

دیگران چه گفته‌اند؟

ورایتی: ارسلان امیری در اولین فیلم بلند خود، چرخشی تازه را در قرار دادهای ژانری ایجاد کرده است؛ فیلمی که با لحن طنزآمیز زیرکانه خود، آهسته به سمت تراژدی می‌رود و در آن باورهای علمی در برابر خرافات قرار می‌گیرند و این موضوعی است که در دنیای امروز طنزین قدرتمندی دارد.

مسعود فراستی: برعکس همه فیلم اولی‌ها که دوربین‌شان تکان بی‌مورد و اطوار دارد، دوربین «زالاوا» اصلاً اطوار ندارد. دوربین بسیار معقولی است که تعجب کردم برای فیلم اولی است... بر گمان چیزی حدود ۵۰ فیلم دارد. یک منتقد یک سال پیش از مرگش، از او درباره احساسش پس از ساخت این تعداد فیلم می‌پرسد و بر گمان در پاسخی عجیب می‌گوید «این فیلم‌ها منجر شد که اجنه درون من کمی کنترل شوند. قبلاً هر زمان دل‌شان می‌خواست می‌آمدند و می‌رفتند اما الان بعد از ساخت این فیلم‌ها، کمی کنترل شدند! به نظر من این هنر نیست و صنایع دستی است!». حالا با «زالاوا»،

«زالاوا» فیلمی به کارگردانی ارسلان امیری و تهیه‌کنندگی روح‌الله برادری و سمیرا برادری است و ارسلان امیری، آیدا پناهنده و تهمینه بهرام نویسندگان فیلم هستند. نوید پورفرج، پوریارحیمی‌سام و هدی زین‌العابدین بازیگران اصلی «زالاوا» هستند. داستان «زالاوا» در اواخر دهه ۱۳۵۰ خورشیدی می‌گذرد و راوی اتفاقاتی است که باعث ترس مردم یک منطقه شده است. قهرمان داستان، رئیس پاسگاه آن منطقه است که وحشت مردم را ناشی از خرافه‌پرستی می‌داند و سعی می‌کند با این طرز فکر مقابله کند.

اولین تجربه فیلمسازی امیری فیلمی در ژانر وحشت است که راهی جشنواره‌های خارجی نیز شد و جایزه بزرگ بهترین فیلم از سی‌وششمین دوره هفته بین‌المللی منتقدان فیلم ونیز را دریافت کرد. فیلم همچنین در سی‌ونهمین دوره جشنواره فیلم فجر موفق عمل کرد و سه سیمرغ بلورین را در رشته‌های بهترین فیلمنامه، بهترین بازیگر نقش مکمل مرد (پوریارحیمی‌سام) و بهترین کارگردان اول به دست آورد. فیلم همچنین در شش رشته دیگر از جمله بهترین فیلم، بهترین کارگردانی و بهترین بازیگر نقش اول مرد (نوید پورفرج) هم نامزد سیمرغ